

ONDERWIJS IN NOODSITUATIES

30 APRIL 2013

unicef

ONDERWIJS: NOODZAKELIJK, OOK IN NOODSITUATIES!

57 MILJOEN KINDEREN GAAN NIET NAAR SCHOOL. WAT ZOU JIJ DOEN OM ERVOOR TE ZORGEN DAT ALLE KINDEREN EN JONGEREN OVERAL TER WERELD NAAR SCHOOL KUNNEN? B

Deze vraag stelde UNICEF België aan een dertigtal jongeren van 15 verschillende nationaliteiten. Zij kwamen van zeven Belgische opvangcentra voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen. Op de centra spraken zij al, ter voorbereiding op dit grote debat, over het belang van onderwijs in hun land van herkomst.

Door jeugdtheater Bronks gonst op 30 april de noodzakelijke roep om onderwijs, ook in noodsituaties, in een wirwar van talen.

Wat zien deze jonge ervaringsdeskundigen als obstakels voor goed onderwijs in hun land van herkomst? En welke oplossingen zien zij hiervoor? Konden zij in hun land naar school? Welke problemen ondervonden zij? Wat zouden zij veranderen als zij Minister van Onderwijs zouden zijn in hun herkomstland?

Hun aanbevelingen worden gebundeld in dit magazine. Samen met de videoboodschappen die op dezelfde dag werden opgenomen, worden hun kernboodschappen aangeboden aan de Belgische beleidsmakers en de Verenigde Naties. Dit alles gebeurt in het kader van de door alle lidstaten van de Verenigde Naties gemaakte afspraken over onderwijs in de Millenniumdoelstellingen en de debatten rond het nieuwe ontwikkelingskader post-2015.

Duizendmaal dank voor jullie inzet!

Nele Lefevere
Maud Dominicy
UNICEF België

INHOUD

1

**ONDERWIJS: NOODZAKELIJK,
OOK IN NOODSITUATIES!**

2

**UNICEF EN
NOODONDERWIJS**

3

VANGNET

'GEEF ONS GEEN DIEVEN, MAAR VEILIGHEID.'

4

DUIDELIJKE TAAL VOOR ONDERWIJS
JONGEREN IN DEBAT OVER ONDERWIJS

5

ONDERWIJS ABC

'ALLES, ALLES IS HIER BETER.'

6

TEKEN VOOR ONDERWIJS

'IK WIL MEISJES IN MIJN KLAS.'

7

ONDERWIJS VOOR IEDEREEN

WAT ALS JIJ MINISTER VAN ONDERWIJS WAS?

8

PLEIDOOI VOOR ONDERWIJS

BOODSCHAP VOOR BELEIDSMAKERS

9

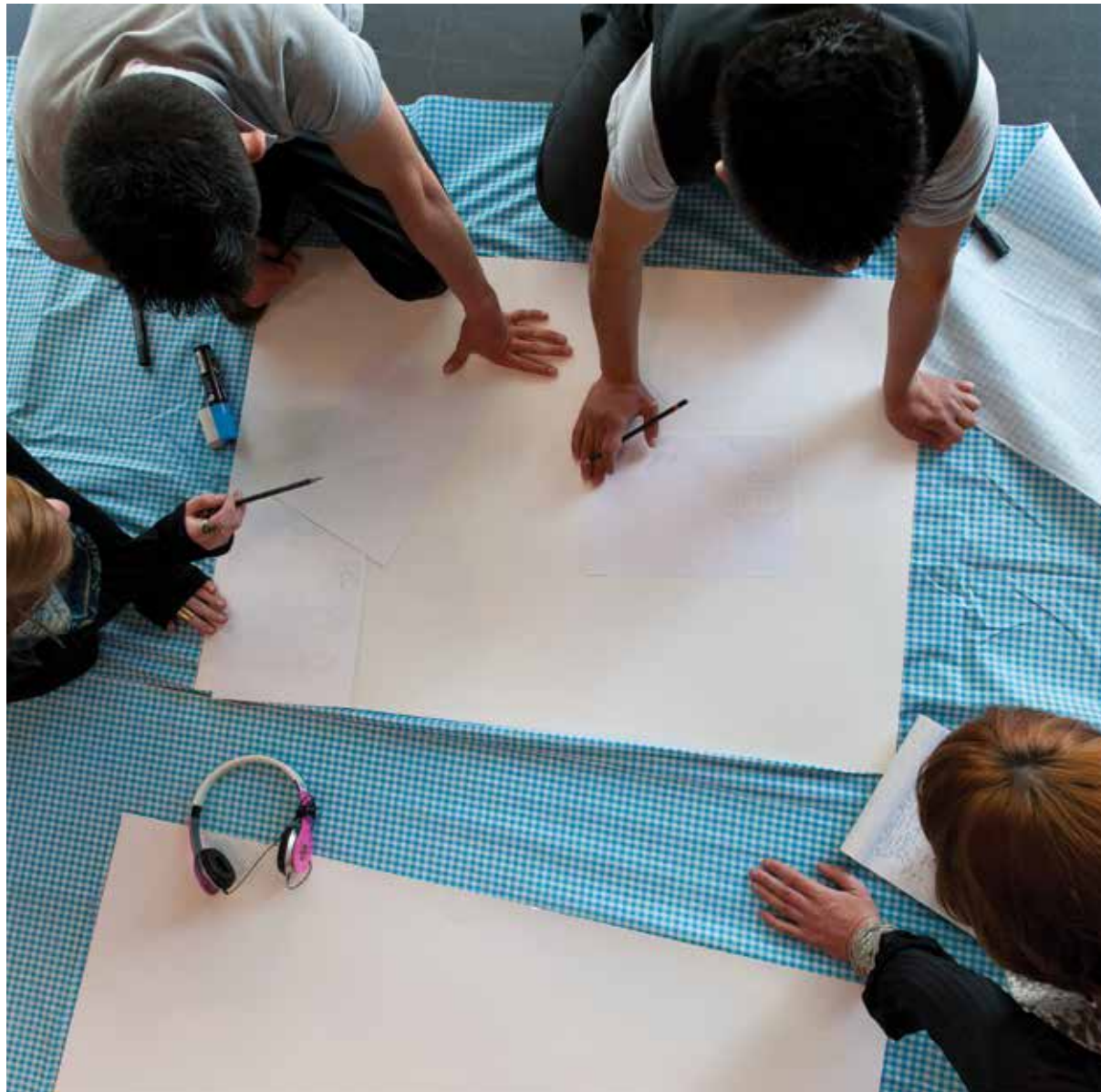
ONDERWIJS IS ONZE PRIORITEIT

MUST SEE/MUST HEAR

UNICEF EN NOODONDERWIJS

Aan het einde van het jongerenconsultatietraject over onderwijs in noodsituaties spreken we Nele Lefevere over de achtergronden ervan.

Wat zijn de Millenniumdoelstellingen en hoe dragen die bij tot goed onderwijs?

‘In september 2000 organiseerden de Verenigde Naties een Millenniumtop in New York. Alle lidstaten bekrachtigden daar een verklaring met acht Millenniumdoelstellingen om de armoede in de wereld te bestrijden. Sindsdien vormen deze doelstellingen de leidraad bij het bepalen van de prioriteiten in het ontwikkelingsbeleid overal ter wereld. In 2015 loopt de termijn voor de nakoming van de Millenniumdoelstellingen af.’

Hoe toegankelijk is het onderwijs?

‘De laatste tien jaar is er een enorme vooruitgang geweest op het gebied van toegang tot onderwijs. Zo waren er in 1999 meer dan 102 miljoen niet-schoolgaande kinderen terwijl dat cijfer ondertussen afgenomen is tot 57 miljoen. Een sterke daling dus, maar we zijn er nog lang niet. Nog steeds gaan vooral kwetsbare groepen kinderen niet naar school. Zoals meisjes, arme of gehandicapte kinderen of zij, die leven in nood- en conflictsituaties. Deze laatste groep is heel groot: meer dan de helft van alle niet-schoolgaande kinderen leeft in landen die zijn getroffen door nood- en conflictsituaties. Aan deze kinderen besteedt de internationale gemeenschap nog steeds niet genoeg aandacht.’

‘Meer dan de helft van alle niet-schoolgaande kinderen leeft in landen getroffen door nood- en conflictsituaties.’

Wat doet UNICEF voor onderwijs?

‘UNICEF spant zich in om de kansen op onderwijs voor alle kinderen te verbeteren door gelijkheid tussen meisjes en jongens te benadrukken en elke ongelijkheid weg te werken. Om de kwaliteit van het onderwijs te verhogen, zijn er natuurlijk scholen, schoolmateriaal, schooluitrusting en opgeleide leerkrachten nodig. We moeten er ook op toezien dat de ouders en de hele gemeenschap meehelpen om de school te organiseren en te beheren, zodat die uitgroeit tot een veilige plek waar elk kind kan openbloeien. UNICEF helpt hierbij met haar onderwijsprogramma’s. Onderwijs in noodsituaties is

Gaëlle Buyschaert, Isabelle Marneffe, Nele Lefevere, Julie Piette, Maud Dominicy en Hilde De Ceuster

één van onze prioriteiten. Juist in zo’n situatie moet het recht op onderwijs blijven gelden. Ook is onderwijs van essentieel belang voor de bescherming van kinderen in noodsituaties. Veilige onderwijsruimtes bieden bescherming tegen uitbuiting en gevaar, vooral voor meisjes. Kwaliteitsvol onderwijs is van fundamenteel belang voor landen die van een crisis moeten herstellen. Het draagt bij tot het werkingsproces van kinderen en jongeren en biedt hen stabiliteit, structuur en toekomstperspectief.’

‘Veilige onderwijsruimtes bieden bescherming tegen uitbuiting en gevaar, vooral voor meisjes.’

Een dertigtal jongeren reisde voor de debatdag naar Brussel af, waar opnieuw verschillende debatten en enkele creatieve workshops werden gehouden.’

Welke uitkomsten van het debat zijn jou bijgebleven?

‘Een eerste uitkomst die me zal bijblijven, is het schrijnende verhaal van een jongen uit Afghanistan die nog nooit naar school was geweest vanwege de onveiligheid in zijn land. Ouders durven hun kinderen niet naar school te sturen uit angst ze niet meer terug te zien. Die jongen bleef telkens maar herhalen: ‘Er moet iets gedaan worden aan de onveiligheid...’ Ook het enthousiasme van de jongeren om naar school te gaan en het belang dat ze eraan hechten, was opvallend. Ondanks de moeilijkheden waarmee ze worden geconfronteerd, zoals het geweld op school, gaan ze heel graag naar school.’

‘Wij vinden het belangrijk de stem van kinderen en jongeren op het hoogste niveau te laten horen en hopen dat eraan geluisterd wordt.’

Wat gebeurt er met de input van de jongeren?

‘De getuigenissen van de jongeren worden verzameld in een videoboodschap en in dit magazine. In het kader van de debatten rond het post-2015 ontwikkelingskader en naar aanleiding van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in september 2013 in New York, zullen we beide overdragen aan de Belgische en internationale beleidsmakers. Wij vinden het belangrijk de stem van kinderen en jongeren op het hoogste niveau te laten horen en hopen dat eraan geluisterd wordt. Zoals te lezen is in dit magazine, hebben jongeren heel wat interessants bij te dragen.’

Waarom deze jongerenconsultatie?

‘Eén van de belangrijkste debatten die momenteel gevoerd worden, betreft de vraag: hoe nu verder na de Millenniumdoelstellingen (post-2015)? De regeringen, de Verenigde Naties en het middenveld zijn momenteel bezig met het vastleggen van een wereldwijd kader voor het toekomstige ontwikkelingsbeleid. Onderwijs blijft voor ons een belangrijk thema en we willen dan ook dat het in het nieuwe kader opnieuw als prioriteit wordt opgenomen. Met deze keer aandacht voor de groepen kwetsbare kinderen die nog niet bereikt worden. Heel wat jongeren hebben een duidelijke mening over onderwijs. In de ontwikkelingslanden is 87% van de bevolking jonger dan 25 jaar. Het heeft volgens ons dan ook geen zin om over toekomstige ontwikkelingsdoelen te praten zonder te weten wat de kinderen en jongeren bezighoudt, op wie deze toekomstige agenda betrekking heeft. Dankzij deze jongeren kunnen wij de beleidsmakers vertellen wat de problemen en uitdagingen zijn, waarmee het onderwijs worstelt.’

Hoe zag het programma van deze jongerenconsultatie eruit?

‘We hebben contact opgenomen met verschillende opvangcentra waar niet-begeleide buitenlandse minderjarigen verblijven met het voorstel een debatdag te organiseren. We kozen voor buitenlandse minderjarigen, omdat zij ervaringsdeskundigen zijn. In de centra bereidden de jongeren die debatdag voor met debatten of gesprekken op een creatieve manier, via muziek of tekeningen.’

VANGNET

‘Geef ons geen dieven, maar veiligheid.’

Van de zeven aanwezige Belgische opvangcentra voor niet-begeleide buitenlandse minderjarigen spraken wij in Brussel de begeleiders Olivier (opvangcentrum Bovigny), Truus (Klein Kasteeltje) en Charlotte en Julie (beiden van Juna). Zij deelden hun ervaringen met ons tijdens het voortraject, waarbij zij zich al voorbereidden met debatvoorrondes en creativiteit. Wat raakte hen het meest?

OLIVIER,
begeleider Bovigny

‘Het is opvallend dat kinderen uit al die verschillende herkomstlanden toch vaak met dezelfde problemen naar voren komen. Namelijk: het gebrek aan geld en echt naar school willen, maar niet kunnen.’

JULIE
begeleider Juna

‘Vooral de inzet van alle jongeren heeft me geraakt. Het is niet zo makkelijk om wat zij allemaal hebben meegemaakt, op tafel te smijten. Sommige jongeren hadden al twee weken van tevoren kleding uitgezocht.’

CHARLOTTE,
begeleider Juna

‘De jongeren hebben hier echt hun ziel in gestopt. Bijvoorbeeld Lamin met zijn lied. Ook staan we te kijken van een jongen die normaal niet veel praat, maar zich nu echt op zijn plaats voelt en veel vertelt.’

TRUUS,
begeleider Klein Kasteeltje

‘Een jongen die ik al twee jaar ken en altijd vrolijk lijkt, stortte tijdens de video-opname echt zijn hart uit over de onveilige situatie in zijn land en over de familie die hij verloor. Of zoals tijdens de dag in beeld werd vastgelegd: ‘We kregen geen potlood of schrijft, maar geweren.’ En ‘Geef ons geen dieven maar veiligheid.’

‘Het is niet makkelijk om wat zij hebben meegemaakt, op tafel te smijten.’

Ook de opvangcentra:

Juna, LOI Waregem, Bovigny, Klein Kasteeltje, Esperanto, El Paso, LOI Puurs, Poelkapelle **worden erg bedankt voor hun medewerking.**

DUIDELIJKE TAAL VOOR ONDERWIJS

‘Goed onderwijs en een goede samenleving met gelijke kansen voor iedereen.’

In het debat komen de individuele verhalen samen van de jongeren uit de 15 verschillende landen. Ondanks het feit dat er wordt gedebatteerd in verschillende talen, spreken zij duidelijk dezelfde taal als het om onderwijs gaat.

Tien voor taal

Aan het Nederlandstalige debat nemen twee meisjes en elf jongens deel. Vier van deze jongeren gingen eerder niet naar school in hun herkomstlanden Afghanistan en Pakistan. De Franstalige groep bestaat uit tien jongens en vier meisjes. De meerderheid van de groep ging heel graag naar school in hun moederland, al waren velen wel angstig voor leerkrachten die sloegen.

Meer veiligheid voor kinderen in conflictsituaties

Vooral de jongeren uit Afghanistan vertelden dat zij en hun leeftijdgenoten slechts sporadisch naar school gingen. Dit was afhankelijk van de politieke situatie waarin hun land verkeerde. Veel scholen werden gesloten. Er waren geen leraren meer, omdat ze vermoord werden of net als de ouders en hun kinderen bang waren voor de oorlog. Een Afghaanse jongen vertelt: ‘Ik weet nu niks van mijn familie. Het mag niet meer zo zijn dat ouders hun kinderen of kinderen hun broer of zus door geweld kwijtraken. De overheid moet ervoor zorgen dat er meer veiligheid komt.’ Een andere jongen geeft aan dat kinderen zich tijdens de oorlog in Irak moesten beschermen en niet meer naar school konden. In Servië komen veel conflicten voor met Roma-kinderen. ‘Als iemand vermoord werd, zei moeder:

**‘Ga niet naar school. Het is te gevaarlijk.’
Zo wachtte ik een jaar tot het veiliger was.’**

Economische problemen en kwaliteit onderwijs

Een oorlog of natuurramp gaat vaak gepaard met economische problemen en een verslechtering van de kwaliteit van het onderwijs. Er wordt bij de heropbouw van een land volgens de jongeren onvoldoende prioriteit gegeven aan het investeren

in scholen. In veel landen speelt het verschil tussen rijk en arm een grote rol. Arme mensen kunnen de materialen, het transport en de toegang tot een opleiding niet betalen. ‘Als je niet betaalt, dan krijg je geen onderwijs. Ook moeten sommige jongeren werken om te overleven. Mijn jonge broertje kon zijn lesmaterialen niet betalen en werd daarom geslagen. Een jongen vult aan: ‘We komen naar school om te leren, niet om onze tijd te verdoen omdat de juiste materialen ontbreken.’

Kernboodschappen uit het debat

Blijf van mijn lijf

Een jongen vertelt dat de meeste jongeren in Gambia geen onderwijs op maat krijgen. De klassen zijn veel te vol. Bij een verkeerd antwoord word je met een grote stok geslagen. ‘Maar,’ eindigt hij positief, ‘als je in Gambia goed kunt liegen, overleef je alles.’ In Bangladesh durven ouders meisjes niet naar school te sturen, omdat ze worden lastiggevallen door jongens op straat en op school.

Cultuur

In sommige landen als Bangladesh, Afghanistan en Marokko gaan meisjes om verschillende - vaak culturele of religieuze - redenen niet naar school. Zo trouwen meisjes in Gambia rond hun zestiende en verlaten dan het onderwijs. Bij Roma-meisjes is dit zelfs soms al op hun dertiende het geval. Een jongen vertelt over zijn religie: ‘Jongens zorgen voor vrouwen tot ze dood gaan. Zij hebben dus geen school nodig. Hier is het anders. Ik weet niet goed wat het beste is.’

5 OPLOSSINGEN VOOR 10 ONDERWIJSPROBLEMEN!

Onderwijsobstakels:

- Gebrek aan geld
- Angst voor leerkrachten
- Onveiligheid
- Discriminatie van meisjes (vroegtijdig trouwen, geweld naar meisjes toe door jongens)
- Gebrek aan materiaal
- Onvoldoende (geschoolde) leerkrachten
- Onvoldoende scholen
- Te veel leerlingen per klas
- Scholen zijn te ver weg
- Gebrek aan transport

Verandering voor de toekomst:

- Meer scholen
- Meer materiaal en meubilair
- Meer en betere leerkrachten, die niet slaan!
- Gratis toegang tot school en steun ouders om kinderen naar school te sturen
- Stop corruptie op school

DUIDELIJKE TAAL VOOR ONDERWIJS

'GOED ONDERWIJS EN EEN
GOEDE SAMENLEVING MET
GELIJKE KANSSEN VOOR
IEDEREEN.'

'OP SCHOOL LEER JE HET
ONDERSCHEID TUSSEN GOED
EN SLECHT.'

'ER IS GEEN VEILIGHEID,
DUS DAN KUN JE NIET
NAAR SCHOOL.' 'ZO
WACHTTE IK EEN JAAR
TOT HET VEILIGER WAS.'

'ALS JE IN GAMBIA GOED
KAN LIEGEN, OVERLEEF
JE ALLES.'

'MIJN JONGE BROERTJE
KON ZIJN LESMATERIALEN
NIET BETALEN EN WERD
DAAROM DOOR DE LEER-
KRACHT GESLAGEN.'

'ALS WE MEER
LEREN DOOR TE
REIZEN, GAAN ONZE
OGEN OPEN.'

'JONGENS ZORGEN
VOOR VROUWEN TOT
ZE DOOD ZIJN. VROU-
WEN HEBBEN DUS
GEEN SCHOOL NODIG.'

'IN BELGIË MOET JE
TOT VIER UUR NAAR
SCHOOL. DAT IS ECHT
TE LANG!'

ONDERWIJS ABC

‘Alles, alles is hier beter.’

Op 30 april spraken wij met de aanwezige jongeren. Wat vonden zij het leukst op school in hun land van herkomst en in België? Waarom is onderwijs belangrijk voor hen?

Bijna alle jongeren geven aan dat ze onderwijs belangrijk vinden, vooral voor hun toekomst en die van de rest van de wereld. Ze zien onderwijs als voorbereiding op hun latere beroepsleven. Het belangrijkste voor hen is een diploma behalen zodat ze later een job kunnen uitoefenen die in hun interessesfeer ligt. Ook zien ze onderwijs als een noodzaak tot maatschappelijke integratie en sociale contacten. Eensgezind vinden zij het onderwijs in België beter dan in hun land van herkomst. Ze zijn blij met de in België goed gekwalificeerde en vriendelijke leerkrachten. Maar missen vooral toch het leren in hun moedertaal.

Nadira (17) Kosovo

‘Ik moest daar altijd vroeg opstaan om schoon te maken. Ik ben daarom ook gestopt met onderwijs om te kunnen helpen met de kinderen.’

Hamza (17) Marokko

‘Alles, alles is hier beter!’

Babu (18) Bangladesh

‘België heeft goede opleidingen. Ik wil hier graag chef-kok worden. In Bangladesh waren er weinig opleidingen en onvoldoende instituten. Je had geld nodig om naar school te gaan. Ik mis wel mijn vrienden, familie en de open mensen. Onderwijs in Bangladesh is niet belangrijk. Om daar kok te worden, heb je geen diploma nodig.’

Adjini (17) Kosovo

‘De lessen in België duren een uur. In Kosovo slechts 25 minuten. Daar krijg je slaag, als je je slecht gedraagt. Ik vind school in Kosovo niet zo belangrijk. Zelfs als je onderwijs volgt, vind je geen werk. Alles draait bij het vinden van werk om connecties. Als je studeert en daarna in Europa gaat werken, is onderwijs wel zinvol.’

Hakim (16) Afghanistan

‘Leren is belangrijk om werk te kunnen vinden en je leven te maken. Je maakt ook meer contact met andere mensen.’

Youssef (16) Marokko

‘Ik vind het leuk om dingen te leren, vooral Frans.’

Mamadou (17) Guinee

‘De leerkracht hier maakte veel tijd voor mij vrij om mij te leren kennen. Om iemand te worden, moet je studeren. Mensen op belangrijke posten, hebben geleerd.’

Maimouna (17) Guinee

‘Het gaf mij in Guinée voldoening dat ik alles goed begreep. Onderwijs is belangrijk om kinderen op te voeden.’

Lucie (16) DRC

'De uitleg en manier van lesgeven is hier heel anders dan in DRC. Daar wordt veel op het bord gewerkt. Hier worden papieren uitgedeeld aan de leerlingen. Dit vind ik erg leuk. Als je thuis niks doet, vind je ook geen werk.'

Erdenetuya (17) Mongolië

'School is belangrijk om veel te kunnen leren voor de toekomst en vrienden te maken. Dit is bijna hetzelfde in België. Al heb ik hier weinig vrienden.'

Faram (17) Afghanistan

'Ik vind school hier leuker dan daar. Maar: iets is beter dan niets. In Afghanistan waren er veel meisjes die niet naar school gingen. Op school leer je wat waar en niet waar is.'

Rafiullah (17) Afghanistan

'Ik ging niet naar school. School was te ver weg en we woonden in een gebergte. Er was één school ver weg voor zes dorpen.'

'In Roemenië kon ik mijn eigen taal spreken, hier niet. School is belangrijk voor het leven. Als je niet naar school gaat, kun je geen werk vinden. School is nodig om iemand te worden.'

Thierno (16) Guinee

'Bij ons ging iedereen in onze buurt naar school. Je wilt niet alleen thuis achterblijven.'

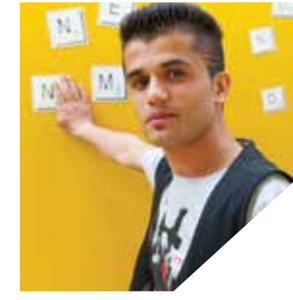
Khoi (17) Vietnam

'Hier zijn de leerkrachten aardig tegen mij.'

Jawad (15) Afghanistan

'Tot mijn negende verbleef ik in Afghanistan, daar ging ik niet naar school. Daarna ben ik gevlucht naar Iran. School is belangrijk om goed te kunnen lezen en schrijven.'

Ajmal (17) Afghanistan

'Ik ben in Afghanistan twee jaar naar school gegaan. Ik had geen ouders, dus moest ik ook werken. Hierdoor kon ik maar 16 dagen aanwezig zijn en haalde ik lage punten. Nu ga ik alle dagen naar school en kan ik Nederlands lezen en schrijven.'

Fraidon (16) Afghanistan

'Hier zijn betere regels op school dan in Afghanistan.'

Azizullah (17) Afghanistan

'Op school was er geen veiligheid. Daarom kon ik er niet heen. In België is het leuk. De leerkrachten zijn vriendelijk. Als een leraar vriendelijk is, dan kunnen we leren. In Afghanistan wist ik niet dat onderwijs belangrijk was. In België merkte ik als vluchteling dat je het overal voor nodig hebt. Om een woning te zoeken, je verstaanbaar te maken.'

'Als een leraar vriendelijk is, dan kunnen we leren.'

Azizullah (17) Afghanistan

Lamin (17)
Gambia

‘School is belangrijk voor een betere toekomst en beter werk.’

Erdenebat (16)
Mongolië

‘In Mongolië zitten er vijftig tot zestig leerlingen in een klas, in België maximaal tien.’

Ousseynou (16)
Senegal

‘School is nodig om de wereld te begrijpen!’

Mohammed Ali (16)
Afghanistan

‘Ik hou van de Belgische wet. Daarin staan regels die leerkrachten volgen om hun best te doen voor de leerlingen. In Pakistan waren mijn gedachten niet rustig om mij op school te kunnen concentreren.’

Abdul (17)
Pakistan

‘Op school in Pakistan moest je op de grond zitten. Er was geen elektriciteit, er waren slechte leerkrachten en het was onveilig. Er zijn mensen die scholen kapot maakten. Hier vind ik alles leuk, daar niets.’

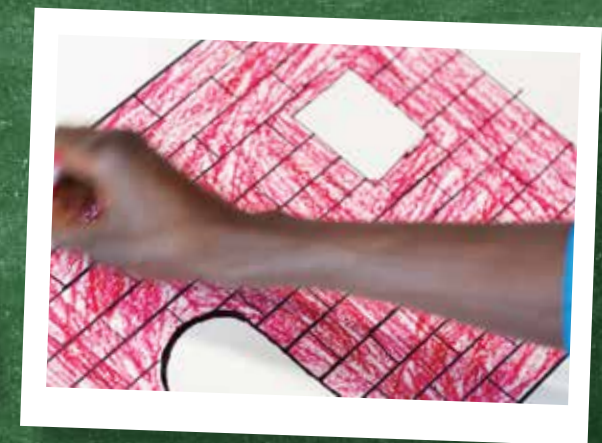
Qudratullah (18)
Afghanistan

‘Zonder kennis kun je niets begrijpen. Zonder kennis kunnen landen niks verbeteren. Ik ben er dankbaar voor dat mijn ouders mij een toekomst gunden door mij naar school te sturen. Maar ik hou er niet van als leerkrachten mijn tijd verdoen. Ik ben net geslaagd en wil graag journalist worden.’

TEKEN VOOR ONDERWIJS

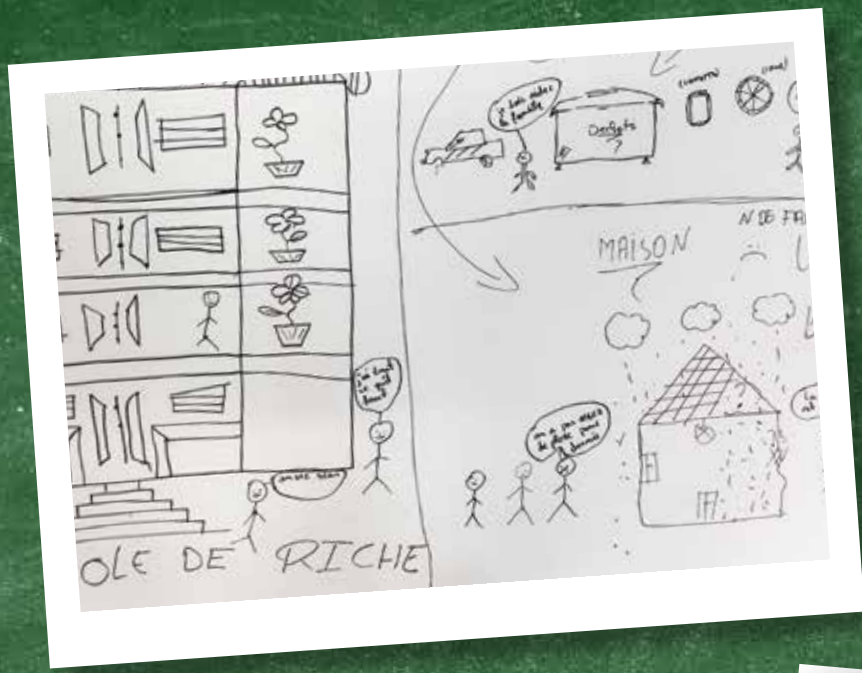
‘Ik wil meisjes in mijn klas!’

Als ware campaigners tekenden de jongeren tijdens de debatdag over onderwijs. Op deze manier zetten zij hun belangrijkste boodschap tijdens het onderwijsdebat kracht bij.

‘Ik ben er dankbaar voor dat mijn ouders mij een toekomst gunden door mij naar school te sturen.’

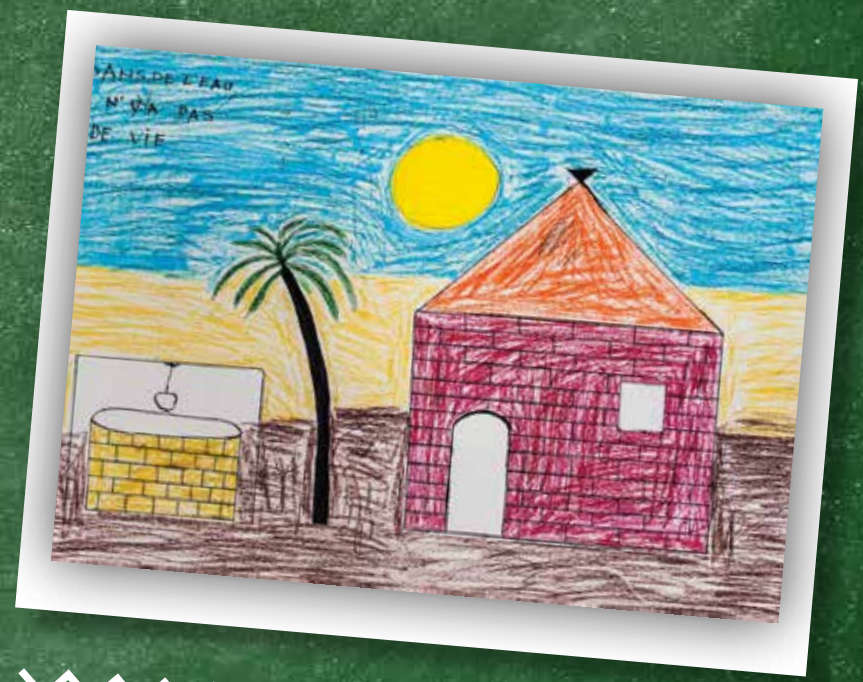
'MINDER LEERLINGEN PER KLAS.'

'STRAF MAG, MAAR GEEN SLAAG!' STOP MET SLAAN IN AFGHANISTAN!

'SCHOOL FOR EVERYONE!'

'WATER VOOR SCHOOL IN SENEGAL!'

'SCHOOL BELANGRIJK VOOR IEDEREEN.'

ONDERWIJS VOOR IEDEREEN

Als waren zij Ministers van Onderwijs, zo beantwoordden de jonge ervaringsdeskundigen onze vraag over wat zij zouden veranderen als zij het voor het zeggen hadden in hun herkomstland.

De meningen omtrent onderwijsplicht zijn verdeeld. Jongeren geven aan dat ze onderwijs als een eigen keuze wensen te zien, maar ook dat veel jongeren de weg naar onderwijs niet zouden vinden, als er geen onderwijsplicht zou zijn. De rol van de ouders als stimulator is dan belangrijk. Jongeren vinden het fijn dat er een ruim aanbod is aan verschillende studierichtingen.

**'EERST SCHOOL AFMAKEN EN
DAARNA PAS TROUWEN!'**

Adjini (17) Kosovo

'Meer scholen en langere lessen. Ook zorg ik voor gelijkheid tussen arm en rijk, daarom maak ik de scholen gratis.'

Lamin (17) Gambia

'Meer scholen, ook voor kleuters, meer gediplomeerde leerkrachten, meer materialen, meer schoolbussen en gratis onderwijs voor iedereen.'

Maimouna (17) Guinee

'Meer scholen, een verbeterde toegang, betere materialen, gekwalificeerde leerkrachten en ondersteuning voor de vele weeskinderen in Guinee, die dit nu niet krijgen.'

**ALS IK DE MINISTER VAN ONDERWIJS
WAS, DAN ZORG IK (ER) VOOR...**

VEILIGHEID (5)

MEER SCHOLEN EN OPLEIDINGEN (8)

GRATIS ONDERWIJS (4)

GELIJKHEID (MEISJES/JONGENS/RIJK/ARM) (15)

GOEDE LEERKRACHTEN (4)

MATERIALEN, ELEKTRICITEIT, BETERE HYGIËNE (6)

LANGERE LESSEN (2)

ONDERWIJS VERPLICHT (3)

TRANSPORT (3)

KLEINERE KLASSEN (3)

BETERE REGELS (1)

Babu (18) Bangladesh

'Dat er geen verschil is tussen arm en rijk. En ik maak onderwijs verplicht tot minimaal 18 jaar.'

Fraidon (16) Afghanistan

'Beter leerkrachten, betere regels, een langere lesduur en meer tijd voor leerlingen.'

Ousseynou (16) Senegal

'Gezondheid! En dat iedereen naar school kan, dat geldt ook voor meisjes.'

Mohammed Ali (16)
Afghanistan

‘Goed onderwijs en een goede samenleving met gelijke kansen voor iedereen.’

Hamza (17)
Marokko

‘Al de middelen die nodig zijn om goed onderwijs te kunnen verzorgen: gratis transport en materialen.’

Rafiullah (17)
Afghanistan

‘Dat school ook in mijn verafgelegen dorp mogelijk wordt.’

Roxana (18)
Roemenië

‘Goede opleidingen om alle mensen een kans te geven om te leren.’

Nadira (17)
Kosovo

‘Gelijkheid tussen Albanezen en Roma-kinderen. Eerst moeten zij school afmaken en daarna pas trouwen.’

Khoi (17)
Vietnam

‘Meer transportmiddelen om naar school te kunnen.’

Thierno (16)
Guinee

‘Meer scholen, goede leerkrachten en goed materiaal (niet perse gratis, maar zeker goedkoper). Alle kinderen moeten naar school kunnen.’

Mamadou (17)
Guinee

‘Ik wil voorkomen dat jongeren dezelfde problemen tegenkomen als ik. En ik wil dat ouders ondersteund worden en er een minimale schoolplicht is tot 18 jaar.’

Azizullah (17)
Afghanistan

‘Veiligheid. Een einde aan racisme tussen Tajik, Hazara en Pasjtoe, zodat iedereen gelijkwaardig is in Afghanistan. Ook zorg ik dat de kleinste kinderen naar school kunnen.’

Erdenebat (16)
Mongolië

‘Minder leerlingen per klas.’

Jawad (16)
Afghanistan

‘Veiligheid en rust in het land, zodat alle jongens en meisjes naar school kunnen.’

Abdul (17)
Pakistan

‘Dat iedereen naar school kan! En dat er elektriciteit, lampen en materialen zijn.’

**ONDERWIJS
PLEIDOOI**

Drie jongeren vertegenwoordigers schreven een brief op basis van de gehoorde input.

Onderwijs is onze prioriteit
Zonder onderwijs hebben wij geen toekomst

Wij zijn de kinderen en jongeren van de wereld. We komen uit Afghanistan, Algerije, Bangladesh, Gambia, Guinee, Irak, Kosovo, Marokko, Mongolië, Pakistan, de Democratische Republiek Congo, Roemenië, Senegal, Servië en Vietnam.

We hebben allemaal dezelfde moeilijkheden en dezelfde ideeën.

We waren slachtoffer van armoede, ongelijkheid, oorlog of geweld. We hebben allemaal ons land verlaten en soms zelfs onze familie. Maar we willen een boodschap doorgeven voor onze broers en zussen en voor alle kinderen op de wereld:

We willen kwaliteitsvol onderwijs voor alle kinderen en jongeren.

Het is dringend: 57 miljoen kinderen kunnen nog altijd niet naar de lagere school.

We hebben allemaal de droom en de ambitie om naar school te gaan, maar door de armoede hebben we niet de middelen om dat te doen. Maar dat is niet de enige reden: voor veel kinderen is de school vaak te ver weg en zijn er geen vervoersmiddelen beschikbaar. Kinderen van het platteland moeten hun ouders vaak helpen. Ook zijn er veel kinderen wees en hebben ze niemand die voor hen zorgt. Ze moeten werken en al jong volwassen worden. Sommige families laten de meisjes niet naar school gaan en laten ze heel jong trouwen. Sommige meisjes zijn ook bang om naar school te gaan vanwege het geweld. Kinderen van minderheden zijn vaker uitgesloten van school. Andere kinderen hebben ouders die zich niet druk maken om school omdat ze zelf niet opgeleid zijn. Ze hebben hun kinderen nodig om hen te helpen en beschouwen school als tijdverspilling. Ten slotte geloven veel jongeren niet in de toekomst en zijn ze bang dat ze geen werk zullen vinden. Zij zien school soms ook als tijdverspilling.

Het is dringend: te veel kinderen en jongeren stoppen te vroeg met school.

Sommigen van ons zijn nooit naar school gegaan maar velen van ons moesten met school stoppen vanwege de armoede. Maar dat is niet de enige reden. Een groot probleem ligt bij de leerkrachten. Veel van hen weigeren naar de armste gebieden te gaan. Veel kinderen hebben dus geen leerkrachten of slecht opgeleide leerkrachten. De leerkrachten worden soms niet betaald of slecht betaald. Ze hebben geen goede opleiding en weten weinig van onderwijsmethoden. Veel van hen doceren door gewoon voor te lezen en niet door uit te leggen. Naar school gaan alleen is niet genoeg, je moet er ook nog wat leren, van goed opgeleide en goed betaalde leerkrachten.

Het is dringend: meer dan de helft van de niet-schoolgaande kinderen woont in conflictlanden.

Sommigen van ons hebben de oorlog gekend. Door deze conflicten zijn we nooit naar school gegaan of moesten we stoppen met school. Scholen zijn de eerste slachtoffers van de oorlog: scholen en leerlingen worden aangevallen. We hebben afschuwelijke dingen gezien. Waarom doen ze dat? Na de oorlog moet je vaak nog jaren wachten voordat je weer naar school kunt. Oorlog vernietigt het onderwijssysteem en maakt de ontwikkeling van landen kapot. De vrede moet terugkomen, zodat alle kinderen naar school kunnen.

We kunnen niet blijven zwijgen over deze situatie.

We vragen aan de regeringen van de wereld om:

- te zorgen voor blijvende vrede in de wereld,
- van onderwijs een prioriteit te maken,
- erover te waken dat alle kinderen gelijk zijn op school,
- de armste families te ondersteunen,
- openbare scholen te bouwen die gratis zijn,
- goede leerkrachten op te leiden die goed worden betaald,
- geschikt schoolmateriaal te verschaffen (leerboeken, bord, krijtjes, vervoer, etc.)

De kinderen en jongeren van de wereld hebben geen tijd meer en sommige hebben geen hoop meer. Zonder onderwijs hebben wij geen toekomst. Moeten we nog vijftien jaar wachten totdat alle kinderen naar school kunnen gaan? Hoeveel oorlogen moeten we nog doorstaan om te ontdekken dat onderwijs een belangrijke factor is voor vrede? We weten hoeveel schade oorlog en ongelijkheid toebrengen aan het onderwijs. Onderwijs is onze prioriteit. De wereldleiders moeten er ook hun prioriteit van maken.

Wij beloven dat we, als we volwassen zijn, de rechten van kinderen en jongeren zullen verdedigen, met net zoveel passie als we dat nu doen.

Wij zijn de kinderen en de jongeren van de wereld, en ondanks onze verschillen delen we dezelfde droom: recht op onderwijs voor alle kinderen.

MUST SEE

Must see: Video door productiehuis Geronimo. Tijdens het programma op 30 april werden videoboodschappen met de jongeren opgenomen over hun ervaringen en wensen voor onderwijs in hun land van herkomst.

Bekijk de video op www.unicef.be

MUST HEAR

Must hear: Lamin (formerly known as MLS, Marvelous Lonely Soldier) brengt zijn nieuwe single Fight No More ten gehore. Hij schreef zijn aanstekelijke nummer in één week tijd. Wij kunnen niet wachten tot het de hitlijsten bestormt.

'There will be a new generation. Happy and proud like how I felt when having my graduation. Afghanistan, Somalia [...]. We need better education and medication.'

Beluister het nummer op www.unicef.be

COLOFON

ono-ono, magazine on the spot
ono-ono is Japans voor: zoveel mensen, zoveel woorden. Het team van ono-ono, magazine on the spot zet de woorden van de deelnemers en beelden van uw evenement – kort na het event – om in een tijdschrift. Zo blijft uw evenement leven.

Neem voor uw ono-ono magazine contact op met: Akimoto (grafische vormgeving)
Gijsbert Raadgever (06-51626041).

Het ono-ono team bestond deze keer uit:

Redactie: Simone Bommeljé
Fotografie: Ruud van der Graaf
Vormgeving: AKIMOTO,
Martinique Salomons
Eindredactie: Sandra Ekkelboom
Verantwoordelijke uitgever:
Yves Willemot, UNICEF België
Keizerinlaan 66-1000 Brussel

www.ono-ono.nl

Met steun van :

DE BELGISCHE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING **.be**